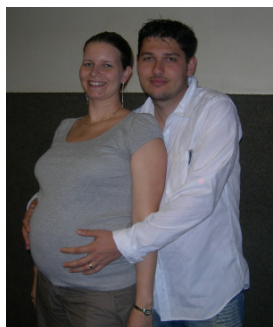

Dlouhé čekání na mimí

Napsal uživatel Jitka

Sobota, 12 Červenec 2008 20:00 - Aktualizováno Úterý, 15 Červenec 2008 14:35

Představuji Vám novou budoucí rodinu, která se s Vámi podělí o své zážitky ve Vašich oblíbených příbězích na pokračování. Jitka s Lukášem se nedávno vzali a už brzy čekají první miminko. Ale o tom Vám u poví Jitka.

Naše cesta k vytouženému potomku byla velmi dlouhá, pokoušeli jsme se o něj bez mála 3 roky, prošli jsme všemi možnými vyšetřeními a výsledek vždy stejný – oba zcela v pořádku. Zkusili jsme i inseminaci, která se samozřejmě nepovedla a tak jsme se rozhodli, že se na to „vykašleme“ a jeli po 4 letech našeho vztahu na naší první dovolenou, tam jsme si oba pěkně odpočinuli a plánování potomka pustili z hlavy.

Za dva měsíce po návratu z dovolené se nám to povedlo aniž bychom něco tušili, to že jsem nedostala menstruaci včas nebylo v té době nic neobvyklého, tak jsem nad tím jen mávla rukou, partner mě však po víc jak 14ti dnech přesvědčil, že půjdeme koupit těhotenský test, sice se mi do toho nechtělo, ale řekla jsem si proč ne, že z toho stejně zase nic nebude. Druhý den ráno jsem si udělala test a nestačila se divit – byl pozitivní – ihned jsem volala partnerovi, že vyšel pozitivně, poté ihned mojí doktorce a ta mi řekla ať přijdu, že mi udělá test a uvidí se. Celá netrpělivá jsem se hned oblékla a spěchala k doktorce, sestra mi odebrala krev a řekla ať si za 2 hodiny zavolám, že už bude vědět výsledek. Za dvě hodiny jsem volala a moje těhotenství bylo potvrzeno. A protože partner už 3 roky čekal na to až se konečně rozhodnu si ho vzít, dali jsme se do plánování svatby a vzali se než mi začalo růst břicho. Teď už jsem ve 33 týdnu těhotenství, oba jsme toužili po holčičce, takže čekáme chlapečka, ale jsme moc rádi, že se to povedlo a to nejdůležitější pro nás je, že prcek bude zdravý.

Prošla jsem si už těhotenským kurzem, který mohu každé nastávající mamince jen a jen doporučit, bylo to 1 týdně, hodina povídání a hodina cvičení v bazénu s teplou vodou. Během povídání jsme probrali vše co budeme potřebovat pro prcka i pro sebe a na co se máme připravit během porodu, jak vše probíhá, kdy je vhodná doba odjet z domova do porodnice atd. Mě tedy nejvíc bavil bazén, to byl úžasný relax, chodím totiž ještě do práce a po práci byl bazén vítanou aktivitou. Vzhledem k tomu, že pracuji v kanceláři a ze židle mě boleli záda neváhala jsem s koupila si veliký cvičící míč na kterém sedím a jsem s ním maximálně spokojená, během

Dlouhé čekání na mimi

Napsal uživatel Jitka

Sobota, 12 Červenec 2008 20:00 - Aktualizováno Úterý, 15 Červenec 2008 14:35

celého dne se na něm pohupuji a ulevuji si tak od bolesti v zádech, protože v kanceláři moc pohybu není.

Porod si zatím ještě pořád nějak nepřipouštím, možná je to tím, že nemám ani čas nad tím uvažovat, tak pořád čekám kdy se u mě dostaví ten strach o kterém se pořád všude píše, nebo takové to povídání o přípravách k porodu, to mě zatím nechává chladnou, na kurzu nás učili jak správně dýchat, ale myslím, že až přijde ta správná doba a začnu mít porodní bolesti tak to přežiji a prodýchám dle toho jak mě to přijde přirozené a pro mě v danou chvíli ulevující stejně jako všechny maminky ať už chodili do předporodního kurzu nebo ne. Možná o tom přemýšlí jen maminy, které jsou na neschopence od počátku kdy se dozví o tom, že jsou těhotné. To si nějak nedovedu představit, že bych byla celé těhotenství doma, asi bych se unudila, takhle mi to pěkně utíká a já jsem spokojená, že jsem v práci a „neřukám“ jako některé maminky, že je pořád něco bolí. Za celé těhotenství jsem zatím přibrala 7kg, tak mě možná to „řukání“ ještě čeká až přiberu víc, jídlo si nijak nehledám, jím na co mám chuť a nijak zvlášť se neomezují, vlastně jako normálně, nikdy jsem se nijak zvlášť neomezovala, okolí by se mnou nevydrželo když bych držela dietu nebo byla hladová.

Teď mě již čeká nástup na mateřskou dovolenou, tak se chystám, že si připravím všechny zbylé věci pro prcka, aby až se narodí měl vše připravené a já byla v klidu, že už se budu moci plně věnovat našemu drobečkovi a samozřejmě nevynechávat taťku, který se zcela jistě bude věnovat prckovi jak nejvíc bude moci, má děti hrozně rád a myslím, že už to i ten drobeček poznal sám, pokaždé když mi přiloží ruku na břicho, tak se hned snaží dostat co nejvíc pod jeho ruku, aby ho cítil, je to neuvěřitelné, že takhle nádherně reaguje na nás oba, je to takový malý mazel, líbí se mu když ho hladíme přes břicho, dokáže se v tu chvíli tak přimáčkout až mám kolikrát pocit, že mi to břicho musí prasknout.